

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212742
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212742.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 04. 11. 2014, č. k.: 14C/159/2012-59, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Navrhovateľov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa nepovažoval za dôvodný.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 29. 09. 2014 prevzal zástupca navrhovateľa predvolanie na pojednávanie určené na deň 04. 11. 2014. Dňa 30. 10. 2014 podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania odôvodňujúc ho objektívnym porušením zásady nestrannosti súdu a sudcu a žiadal konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písmeno b) a odseku 2 písmena c) O. s. p. do právoplatného rozhodnutia nútia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Prvostupňový súd aplikujúc § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. poukázal na to, že o námietkach zaujatosti rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 11. 10. 2012 sp. zn.: 43 NcC/122/2012, pričom zákonná sudkyňa prejednávajúca danú vec z pojednávania a rozhodovania veci vylúčená nebola.

Samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je dôvodom na prerušenie konania. Vo veci o jeho námietke bolo právoplatného rozhodnuté, Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo/102/2013 Zo dňa 11. 03. 2013 v obdobnej veci týkajúcej sa tých istých účastníkov. Taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. 05. 2010 sp. zn. 3 Nc/14/2010. Nadväzujúc na názor dovolacieho súdu konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnicstvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s.

p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Námietal, že súd vo svojom rozhodnutí nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie je preto nepreskúmateľné a musí byť zrušené.

Dôvod na prerušenie konania navrhovateľ súdu preukázal. Súdu doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Navrhovateľ už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodovanie krajského súdu je v rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva Štrasburgu. Pretože podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej bude výsledkom zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená žalobcovi škoda. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu odporcom podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z pojednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ zaslal návrh e-mailom zo dňa 30. 10. 2014 s predmetom „Návrh na zrušenie pojednávania“, pričom pripojil návrh na zrušenie pojednávania a ústavnú sťažnosť.

Záver prvostupňového súdu sú správne. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nikde neuvádzal, že navrhovateľ návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. Námietka v tomto smere je nedôvodná. Okresný súd mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania. Nebolo však preukázané vedenie takého konania, ktoré by podľa názoru súdu rozhodujúceho o návrhu na prerušenie konania mohlo podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a nemajetkovej ujmy. K námietkam navrhovateľa, že napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu nadriadeného, o tom, či je a ktorý sudca vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto veci, musí okresný súd prerušiť konanie vo veci samej do rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, dal prvostupňový súd dostačujúcu odpoveď. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30 Cdo/727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z pojednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka navrhovateľa, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania, pretože tieto v rozhodnutí stručne, zrozumiteľne uviedol.

Prvostupňový súd dospel k správne mu záveru, že nebol dôvod ani na obligatórne prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože v čase rozhodovania prvostupňového súdu neprebíhalo žiadne také konanie, v ktorom by sa riešila otázka, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený prvostupňový súd riešiť.

O námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 11. októbra 2012, č. k.: 43 NcC/122/2012 - 8, ktorým zákonnú sudkyňu JUDr. Martinu Koreňovú nevylúčil z prejednávania tejto veci, vylúčil len sudcu, ktorý rozhodoval v napádanom exekučnom konaní.

Otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Zároveň odvolací súd dodáva, že o ústavných sťažnostiach navrhovateľa rozhodol Ústavný súd SR v stovkách (tisíckach) rozhodnutí, ktorými sťažnosti navrhovateľa odmietol, pričom zaujal principiálne názory napr. napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 či mutatis mutandis sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013, preto okresný súd dospel k správne mu názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.